

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4478/2019
15.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујићића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, обојица из ... и ГГ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 666/19 од 05.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 666/19 од 05.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 666/19 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је одбијена, а жалба тужених усвојена, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови П 700/16 од 22.02.2017. године укинута у побијаном непресуђеном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву за утврђење брачне тековине и сувласничког удела тужиље на пословно-стамбеном објекту (укупне површине 478,27 м²), гаражи са три гаражна места (површине 91,20 м²), који објекти су изграђени на парцели .../... КО ... и 4 машине за ..., као и у делу одлуке о трошковима поступка.

Ставом другим изреке пресуђено је тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено утврђење да брачну тековину тужиље и туженог ББ чине непокретности и покретне ствари ближе наведене у изреци пресуде, те да је на овој имовини тужиља власник у 1/3 дела, што би тужени били дужни признати и трпети да се тужиља на основу пресуде укњижи као власник и корисник наведених непокретности у утврђеном уделу. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 708.375,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 168.800,00 динара, све у року од 15 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред

другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 403. став 2. ЗПП) и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 18/20), па је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија, у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и тачка 3. ЗПП, може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ББ је од 30.12.1973. године био у браку са ДД, мајком тужених ВВ и ГГ. Живели су у стану у ..., с тим што је тужени ББ, због породичног посла, од 1992. године почео чешће да борави у

Тужиља и тужени ББ су се упознали током 1992. године, када је тужиља из ... дошла на рад у ..., а у то време обоје су били у браку, с тим што су тужиљин супруг и двоје деце живели у Заједница живота тужиље и туженог ББ успостављена је 1993. године, када се тужиља развела од свог супруга, с тим што у време заснивања заједнице живота са туженим ББ тужиља није поседовала никакву имовину. Брак туженог ББ и ДД је разведен пресудом Другог општинског суда у Београду П 5676/93 од 24.02.1994. године, а 01.08.1995. године закључен је брак између тужиље и туженог ББ.

Од заснивања ванбрачне заједнице, и по закључењу брака, они су живели у стамбеном објекту до улице, где и сада живе, а са њима је живео тужиљин син из првог брака, који је тада имао ... година и ког су издржавали, с обзиром да није добијао издржавање од свог оца. Са њима је живео и тужени ВВ, који је 1993. године дошао код оца у ..., с тим што је повремено боравио и код мајке у ..., а у периоду децембар 1994. – децембар 1995. године био је на одслужењу војног рока. Тужени ГГ је живео са мајком у ..., где је похађао средњу школу. Од 1999. године са тужиљом и туженим ББ је живела и тужиљина ћерка, која је и до тада код њих боравила током лета, када је долазила из ... у Тужиља је обављала све послове у домаћинству. Брак тужиље и туженог ББ је разведен током 2010. године, али заједница живота и даље постоји.

Породични посао производње и продаје производа од ... за домаћинство започела је сада пок. мајка туженог ББ, који је са њом радио почев од 1978. године, а своју радњу је основао 1987. године, да би се овом послу 80-тих година прикључио и ЂЂ, брат од тетке туженог ББ. У породични посао је била укључена и ДД, која је крајем 80-тих и почетком 90-тих година активно учествовала у процесу производње. Када се тужени ВВ преселио у ... отац га је укључио у посао производње ..., од 1993. године он је радио у радионици са оцем и стрицем, а био је и власник СТР ...“ ..., регистроване за трговину на мало мешовитом робом, у којој су, између осталог, продавани и производи из породичне радионице, а од 14.02.1997. године био је и власник СТР „... – ...“ из ..., која је регистрована за трговину на велико и мало производима од ... за домаћинство. Радионица је тада добро пословала и остваривани

су значајни приходи, који су распоређивани од стране ББ, тако што су дељени између њега, ББ и ВВ.

ББ је 1996. године напустио породични посао и тада му је исплаћен ортачки удео, а туженом ББ су остале машине које су раније увезене на братовљево царинску декларацију, које су продате и од оствариваних средстава су у јануару 1996. године купљене 4 машине за ..., које су предмет тужбеног захтева. Пре куповине ових машина тужени ББ је позајмио 15.000 ДМ од кумова, како би завршио неке послове пред Нову годину, а дуг је вратио већ након 15 дана, када је наплатио потраживања која је из пословања имао према трећим лицима.

Тужиља се током 1998. и 1999. године укључила у посао свог супруга, помагала му је радом у радњи, те превозила и продавала ... производе по целој Србији. У радњи туженог ББ је 1999. године почела да ради и тужиљина ћерка, а након што се овај пензионисао 2008. године, делатност производње и продаје производа од ... за домаћинство је наставио да обавља његов син ВВ.

Непокретности на парцели број .../... КО ... изграђене су од средстава стечених вишегодишњим пословањем породичне радионице. На наведеној парцели, која је била у сувласништву ББ и његове мајке, најпре је 1988. године изграђен стамбено-пословни објект до улице, који је уговором о поклону Ов. .../... од 31.10.2008. године тужени ББ поклатио својим синовима ВВ и ГГ, и то по 1/3 дела непокретности коју је стекао деобом заједничке имовине са њиховом мајком и које су биле предмет поравнања од 12.10.1995. године које је закључено између ББ и ДД.

У време када се разговарало о подели заједничке имовине његових родитеља, тужени ВВ је одлучио да заснује ванбрачну заједницу са садашњом супругом, те је између његовог оца, мајке и баке постигнут договор да се у дворишном делу прошири радионица и изгради стамбени објект за њега и његову породицу, што је и раније планирано, па је у складу са постигнутим договором, у продужетку стамбено-пословног објекта до улице изграђен и други стамбено-пословни објект, који се састоји од приземља, спрата и поткровља. Изградња тог објекта је започета 1995. а завршена 1996. године, када је изграђена и гаража, с тим што су радови финансирани од средстава стечених радом радионице, која су годинама пре тога прикупљана. Изградњу овог објекта за туженог ВВ новчано је помагала и бака ЕЕ, као и ВВ мајка и деда по мајци, да би се по завршетку радова он уселио у стан у дворишном објекту у ком и сада живи са супругом и троје деце, док радионицу користи за обављање делатности, а гаражу као складиште.

На овако утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право доносећи побијану пресуду, за коју је дао довољно разлога, коју у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Правилно је другостепени суд закључио да спорне непокретности и покретне ствари – машине представљају имовину ББ, која је стечена породичним послом производње и продаје производа од ... за домаћинство пре него што је тужиља засновала ванбрачну заједницу са туженим ББ. Такође, правилно је другостепени суд закључио да су спорне непокретности изграђене за ВВ и његову породицу, и то у договору чланова породичне заједнице – његовог оца, мајке и баке. С обзиром да се тужиља тек касније, након изградње спорних непокретности радно ангажовала у радњи

бившег супруга и на обављању послова превоза и продаје робе, те да је до тада обављала уобичајене послове у домаћинству, да је издржавала малолетног сина који је живео са њом и са туженим ВВ, а да тужени ВВ није био издржавано лице, правилан је закључак другостепеног суда да допринос тужиле није таквог обима да јој се може признати удео у праву својине на спорним непокретностима, као и на наведеним машинама. Зато је ревизија тужиле одбијена, као неоснована и одлучено као у ставу првом изреке.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује на допринос тужиле у изградњи спорних непокретности, с обзиром да се ти наводи односе на чињенично стање које је утврђено у поступку и на оцену исказа сведока, с обзиром да је другостепени суд правилно оценио исказе сведока и правилно и потпуно утврдио чињенично стање. Наводи ревизије који се односе на изградњу стамбено-пословног објекта до улице и на утврђење ништавости уговора о поклону те непокретности који је закључен између тужених немају утицаја на правилност побијане пресуде, с обзиром да је у погледу те непокретности и уговор о поклону донета пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1296/17 од 20.09.2017. године, против које је ревизија тужиле одбијена пресудом Врховног касационог суда Рев 74/2018 од 15.11.2018. године.

Тужилца у ревизијском поступку није успела, па нема право на трошкове тог поступка које је тражила и определила, у смислу члана 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић